

འབའ་ར་བ་བྱ་བ་ཐོབ་པ་སོགས་སློལ་ཁག་རྣམས་རིམ་པར་བྱོན་ཏེ་སོ་སོས་གདན་ས་བདེ་བ་
ཚོས་བརྒྱན་དེ་སྤྲིལ་བཞུགས་པ་ཙམ་ལས་དར་བྱུང་མ་བྱུང་།

འབྲུག་རྩ་ལུང་ནས་འབྲུག་པ་དཀར་བརྒྱན་པའི་ཚོས་ལྷགས་འཛིན་
པ་རྒྱལ་དབང་ཇི་ ངག་དབང་ཚོས་རྒྱལ་ འབྲུག་པ་ཀུན་ལེགས་ ངག་གི་དབང་
ལྷག་ བསྟན་པའི་ཉི་མ་ རྣམས་རིམ་པར་བྱོན། ལྷོ་མོན་གྱི་ཡུལ་ཁམས་མཐའ་དབྱུང་
ཀུན་དུ་འབྲུག་པ་དཀར་བརྒྱན་པའི་ཚོས་དར་བྱུང་སྤྲིལ་ ཡུལ་ལུང་རྣམས་སྲུ་གདན་ས
ཁག་མང་དུ་བདེ་བ་པས་... འབས་དུང་ ངག་དབང་རྣམ་རྒྱལ་བྱོན་ནས་བསྟན་པ་སྤྲིལ་བའི་
ཆ་རྒྱན་དུ་མན་པ་བྱུང་འདུག་ (ལྷོ་འི་ཚོས་འབྲུང་) །

དབྱིན་ལོ་ ༡༦༧༥ ནང་འབྲུག་རྩ་ལུང་གི་སླ་མ་བསྟན་པའི་ཉི་མའི་
སྲས་འབས་དུང་ ངག་དབང་རྣམ་རྒྱལ་ལྷོ་མོན་ཁ་བཞིའི་ཡུལ་འདིར་བྱོན། སླ་མ་ཁག་
ལྷན་ རོ་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱང་འབས་དུང་གིས་མཐའ་བསྐྱེད་པའི་སྤྲིན་གྱི་དབང་དུ་བསྐྱུས།
སྲུངས་ཐང་རྫོང་དང་ བགྲིས་ཚོས་རྫོང་གིས་མཚོན་རྫོང་ཁག་ཆེ་ཆུང་མང་དུ་བཞེངས།
བཀའ་འབྲོན་དང་ རྫོང་དཔོན་ སྤྱི་སླ་དཔོན་སློབ་ དུང་པ་ རྒྱ་དུང་
ཤར་རྒྱལ་སོགས་འབྲུག་ལུང་གི་ཆབ་སྲིད་འཛིན་སྐྱོང་སྤྲིལ་བའི་ལས་སྡེ་བྱེད་པོར་རིམ་
པ་གོང་འོག་སོ་སོར་བསྐློལ་ཏེ་ལྷོ་མོན་གྱི་ཡུལ་ཁམས་འདི་འབྲུག་དང་ འབྲུག་པར་
བརྒྱུད་པར་མཛད་པའི་ན་ (ལྷོ་འི་ཚོས་འབྲུང་) །

འབས་དུང་ ངག་དབང་རྣམ་རྒྱལ་རང་ཉིད་ཐུགས་དམ་ལ་ ལྷགས་པར་
བཞེད་དེ་ ༡༦༨༠ ལོ་ནས་རྒྱལ་སྲིད་གྱི་སྲི་ནང་གི་མཛད་སློལ་ལྷགས་གཉིས་གྱི་བསྟན་པ་
དུང་དམ་ཚོས་རྒྱལ་མཚན་དང་ སྤེ་སྲིད་དབུ་མཛད་བསྟན་འཛིན་འབྲུག་རྒྱལ་གཉིས་
ལ་ ལལ་ཆེམས་རྒྱས་པར་གསུངས་ཏེ་ དབུ་མཛད་བསྟན་འཛིན་འབྲུག་རྒྱལ་ སྤེ་སྲིད་

ཕུག་མཛོད་པ་བསྐྱོམ་ཏེ་སྤེལ་སྤོང་། ༥༧ པར་རིས་པར་བྱོན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཆབ་སྲིད་མ་ཉམས་
པར་༡༩༠༧ པར་དུ་རྒྱལ་ཁབ་འདི་བསྐྱེད་སྤོང་པ་ཡིན།

༧། །གོང་ས་ཚུན་དབང་ཕུག་ལ་ འབྲུག་གི་མངའ་འབངས་ཡོངས་ཀྱིས་༡༩༠༧་
ཡོར་འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་མངའ་བདག་རྒྱལ་པོར་བསྐྱོམ་པ་ནས་བརྗེད།

ཚུན་དབང་ཕུག་ཡབ་སྐུམ་རིམ་བྱོན་གྱིས་མཛོད་པ་བཟང་པོས་འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་
འདི་སྤར་གྱི་ལུགས་སྲོལ་གོམས་གཤེས་བཟང་པོ་རྣམས་མ་ཉམས་པར་འཛིན་སྲོང་བྱེད་
བཞིན་པ་དང་སྤྱི་ནང་གཉིས་ཀྱི་ཤེས་ཡོན་གྱི་སྲོབ་གྲུ་བཅུགས་ཏེ་ ཤེས་རིག་གོང་འཕེལ་
ཐོག་ནས་ ཚོས་སྤོང་ཡར་རྒྱས་ཀྱི་ཐབས་ཚུལ་མི་སྟོན་པར་མཛོད་པ་བཞིན་ རྒྱལ་པོ་
ཡབ་མེས་སྐུམ་གསུམ་ལས་ལྷག་པར་དུ་མངའ་བདག་གསུམ་པ་འཛིགས་མིང་རྟོ་རྟེ་དབང་
ཕུག་གི་མཛོད་པ་དེ་ནི་རྒྱལ་རབས་ཀུན་གྱི་མཛོད་པའི་ནང་ནས་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་
ཅིག་ཕྱེད་པ་ཡིན།

༨། །འབྲུག་གཞུང་གིས་དབང་བའི་ས་གནས་དང་ རྫོང་དང་རྫོང་
ཆེན་རྣམས་ཤར་དེ་ལྷན་གི་རི་ནས་ རྒྱལ་ད་ཡིང་གོ་བྱིའི་བར་རྒྱ་འབྲུག་གཉིས་ཀྱི་ས
མཚམས་ཀྱི་ལས་སྒོ་༡༤ ཡོད། དེ་ལྷན་གྱི་རིའི་རྫོང་དང་ ད་ཡིང་རྫོང་གཉིས་ལ་
རྫོན་དཔོན་དེ་ཡོད་ གཞན་ལས་སྒོ་ཚོར་རྒྱ་དུང་དེ་བསྐྱོ་སྲོལ་ཡོད། །། ལ་དུགས་
རྒྱལ་པོ་ཡབ་སྐུམ་དང་འབྲེལ་བ་ཕྱེད་པ་ལས་སྟོན་གངས་རི་དེ་སེ་ (ཀུ་ལུ་ཤ་) དར་ཆེན་
སྐྱ་བུ་དང་འཁོར་ཆགས་སོགས་མཚོན་གཞིས་དང་བཅས་པར་གངས་རིའི་སྐྱ་མཞེས་
སྤྱད་ཐང་གྲུ་ཚང་ནས་བསྐྱོ་སྲོལ་ཡོད།

བལ་པོའི་རྒྱལ་པོ་དང་འབྲེལ་བ་བྱུང་སྟེ་བལ་ཡུལ་དུ་སྐྱོ་གོ་གནས་

ཚེན་ཚོས་ཇི་དམ་ཚོས་པད་དཀར་བྱོན་པ་ནས་བལ་ཡུལ་ཁུལ་དུ་འབྲུག་པའི་དགོན་པ་བཏེན་
བ་དང་གྲ་རིགས་ཡོན་བདག་བལ་པོའི་རྒྱལ་སློན་རྣམས་ཀྱིས་སྤྱིན་བདག་ཕྱུས་སྤྱུམ་ཚོར་
པ་ལྷུས་པ་ལ་བརྟེན་བལ་ཡུལ་གྱི་མཚན་དེན་བྱ་རུང་ཁ་ཤོར་དང་འཕགས་པ་ཤིང་ཀུན་
སོགས་འབྲུག་པས་རང་དབང་གིས་ལོ་གངས་དུ་མར་འཛིན་སྦྱོང་མཛད་པ་ཡང་བྱུང་ཡོད་

||

སྟེ་སྤྱིད་བཅུ་པའི་སྐབས་ པོད་རྒྱལ་མི་དབང་དང་མཐུན་འབྲེལ་

དམ་ཟེབ་བྱུང་སྟེ་འབྲུག་གཞུང་གི་སྐྱེ་ཚབ་པོན་འབྲུག་པ་ (ལོ་ཆག་) ཟེར་བ་རྒྱལ་ས་ལྟ་སྟེ་
དྲུག་སྟོད་ལ་པོད་གཞུང་ནས་གོ་ཐོབ་དང་འབྲེལ་སྟོད་གནས་པོག་བབ་སོགས་མཐུན་
རྒྱུན་གནང་བཞིན་པོད་འབྲུག་དབར་མཛའ་མཐུན་ཟམ་མི་ཆད་པ་བྱུང་ཡོད་། བསེ་
ལའི་ཚོས་ཇི་བུམས་མགོན་ངག་དབང་རྒྱལ་མཚན་འདི་ཉིད་ སྟེ་སྤྱིད་བཞི་པ་བཟུན་
འཛིན་རབ་རྒྱས་སྐབས་ ཁམས་སྟེ་དགོའི་རྒྱལ་པོ་སངས་རྒྱས་བཟུན་པས་གྱི་ ལྟོ་
འབྲུག་པའི་སྐོ་མ་ཞིག་དབུ་སྐར་དགོས་རྒྱལ་འབྲུག་གཞུང་ལ་ལྷུས་པ་བཞིན་ཚོས་ཇི་ངག་
དབང་རྒྱལ་མཚན་ཁམས་སུ་བྱོན་དེ་ལོ་ལྷ་བཞུགས། (ངག་དབང་རྒྱལ་མཚན་རྣམ་ཐར་) །

ཚོས་ཇི་ངག་དབང་རྒྱལ་མཚན་ལ་དུགས་རྒྱལ་པོ་ཉི་མ་རྣམ་རྒྱལ་གྱིས་

གདན་དྲངས་པ་ལྟར་ལ་དུགས་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་དུ་བྱོན་ལོ་གངས་འགའ་ཤས་བཞུགས་དེ་
རྒྱལ་ཕྱོགས་ཁ་ཆའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀ་ཤི་མིར་ལ་ཡང་ལ་དུགས་ནས་ལབས་ཐང་གིས་བྱོན།

རྒྱ་གར་གི་ཇོ་ཀི་རྣམས་དང་རྒྱ་སྐད་ཐོག་བསྟོ་བསྐྱིང་མཛད་པས་མཁྱིན་ཡོན་ལ་

ཚད་མེད་པའི་ངོ་མཚར་དུ་འཛིན། ལ་དུགས་རྒྱལ་པོས་མཚན་གཞིས་ཁབ་ཕྱལ་དེ་དགོན་
པ་བཏེན་འབྲུག་པའི་བཟུན་པ་རྒྱལ་པའི་རྩ་བར་གྱུར། ལ་དུགས་རྒྱལ་པོའི་སྐས་

གཅིག་སྐྱོད་མཉམ་ཁྲིད་གནང་སྟེ་སྤྱད་ས་ཐང་གུ་ཚང་ནང་བཞུགས་པ་དེ་ཕྱིས་སྤྱི་ཚེ་མཁའ་ན་
པོ་༥ བསྟན་འཛིན་ནོར་བུ་ལྷ་བ་དེ་བྱུང་བ་ཡིན། (ངག་རྒྱན་རྣམ་ཐར་)

༥ མགོ་དེ་ཚོས་ཇི་ཅི་ ལྷ་ར་པ་ཚོ་འབྲུག་སྐོམ་ཡལ་སྐས་ཀྱིས་ ་ ་
བསྐྱུངས་པ་ཡིན། ཕྱིས་སྤྱི་ཚེ་མཁའ་ན་གྱི་གདུང་རབས་རིམ་ཐོར་དུ་སོང་བ་ན། པ་
ཚོ་དེ་སྤྱི་ཚེ་སྤྱི་ཚེ་ འབྲུག་པ་ཀུན་ལེགས་ཀྱི་གདུང་བརྒྱན་ངག་དབང་བསྟན་འཛིན་ དེ་དེ་
སྐས་ཚེ་དབང་བསྟན་འཛིན། དེ་དེ་སྐས་བསྟན་འཛིན་རབ་རྒྱས་ཀྱི་བར་དུ་རིམ་པར་བྱོན་
པ་རྣམས་ཀྱིས་འབྲུག་པ་དེ་བསྟན་སྲིད་ལ་ལེན་དུ་བཀྲིན་ཆེ་བ་བྱུང་ཡོད། (བསྟན་འཛིན་ ་ ་
རབ་རྒྱས་རྣམ་ཐར་)

༦ ཞབས་དུང་རིན་པོ་ཆེ་ གཙང་མཁའ་ཆེན་འཇམ་དབྱེངས་
དཔལ་ལྷན་རྒྱ་མཚོ། མཁའ་སྤྱོད་ལྷ་དབང་སྟོ་གྲོས་སོགས་ལས་བརྒྱན་དེ་འབྲུག་རང་གི
མཁའ་སྤྱོད་མཁའ་ཆེན་པད་དཀར་འབྱུང་གནས། བསོད་ནམས་འོད་ཟེར། དམ་
ཚོས་པད་དཀར། རྒྱ་ཀྱ་རིན་ཆེན། ཀུན་དགའ་རྒྱ་མཚོ། ཡོན་ཏན་མཐའ་ ་ ་
ལས། འཇམ་དབྱེངས་རྒྱལ་མཚན། ཤེས་རབ་རྒྱལ་མཚན་སོགས་ཇི་མཁའ་པོ་རྣམས་
རིམ་པར་བྱོན་དེ་བསྟན་པ་ལ་འཆད་ཚོད་ཚོམ་གསུམ་གྱིས་བྱ་བ་རྒྱ་ཆེན་པོ་མཛད་པ་རྣམས་
སོ་སོ་དེ་རྣམ་ཐར་དུ་གསལ།

དེ་ལྟར་ཞབས་དུང་རིན་པོ་ཆེ་དང་ ཇི་སྲིད་དབྱུང་མཛད་བསྟན་
འཛིན་འབྲུག་རྒྱལ་ ཇི་སྲིད་བཞི་པ་བསྟན་འཛིན་རབ་རྒྱས་ ཇི་སྲིད་ ༡༢ པ་ཤེས་
རབ་དབང་སྤྱི་ཚེ་རྣམས་ནི་ལྷག་པར་དུ་ཡང་འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་འདིར་མཛད་ཇི་རྒྱ་ཆེན་པོ་ ་ ་
ཡོད་པ་ཡིན། (ཇི་སྲིད་དབྱུང་མཛད་རྣམ་ཐར་སྟོ་དེ་ཚོས་འབྱུང་) (བསྟན་འཛིན་རབ་རྒྱས་
རྣམ་ཐར་) (ཤེས་རབ་དབང་སྤྱི་ཚེ་གསལ་བཅོད་)

། རྩོན་དབང་ཡུག་ལ་འབྲུག་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་
 གཅིག་གཏོང་གིས་ ༧༢༠ལ. ༧༣. ༧༤ ལ་ཀྱི་པོར་མངའ་གསོལ་བ་བཞེན་ཀྱི་སྲིད་ལོ་
 ༧༥བར་བསྐྱེད་སྤྱོད་ཀྱི་དུས་སྐབས་ལ་མཛད་སྤྱོད་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་
 བསྐྱེད་སྤྱོད་ཀྱི་དུས་སྐབས་ལ་མཛད་སྤྱོད་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་
 ཡུལ་ལྗོངས་མཛད་སྤྱོད་ཀྱི་དུས་སྐབས་ལ་མཛད་སྤྱོད་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་
 གར་གཞུང་གི་མཛད་སྤྱོད་ལ་བརྟེན་བཞེད་སྤྱོད་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་
 པོ་འདི་ལས་གཞན་དུ་མཛད་སྤྱོད་ཀྱི་ཡོངས་ཚང་མས་སློ་ཅེ་། ། སློབ་དཔོན་གཞན་མདོག་།

What we today call Bhutan was known as Mon, Lho, or Lhomon in the beginning. Till the 6th century, Lhomon had no contacts with Tibet or India. In the 7th and 8th centuries, during the times of King Srongtsen Gampo (557-649), King Thrisrong Detsen (742-804), and King Tri Ralpa Chen (regn. 815-836) of Tibet, Lhomon gradually established religious, cultural, and trade relations with Tibet. Occasionally they had wars as well.¹

In the 8th century, a prince of Sindhu in India was forced into exile by his father, came to Bhutan and made Bumthang his new home. This prince invited Maha Guru Padmasambhava to Bumthang, and this marks the first contact with India. Many Indians migrated to this country and settled in Bumthang and Punakha in central Bhutan.² Gyalwa Lhanangpa of Tibet came to Lhomon in the 12th century and built Chalkha at Paro and Dongon at Thimphu and settled down in this country. Similarly, Phajo Drukgom Shigpo also came in 1232 and made Tago as his seat. His four sons became spiritual as well as temporal heads of the area and established the Drukpa Kargyudpa sect there.³

Lama Kathogpa of the Nyingmapa sect, Lama Nenyngpa of the Gelugpa sect, and Maha Siddha Barawa and others also came to Bhutan and established their own traditions, but they could not propagate their religious sects widely.

From Ralung followers of the Drukpa Kargyud came to to Bhutan, one after another, such as Gyalwang Je (1428-1476) in 1460, Ngawang Chogyal (1463-1538) in 1490, Drukpa Kunleg (1455-1529) in 1500, Ngaggi Wangchuck (1517-1554) in 1530, and Tempai Nyima (1567-1619) in 1580, and they propagated the teachings of the Drukpa Kargyudpa sect far and wide throughout the land. They also founded many religious centres. The arrival of Shabdrung Ngawang Namgyal from Tibet further strengthened the Kargyudpa sect in Bhutan.⁴

In 1616, Shabdrung Ngawang Namgyal (1594-1651), son of Lama Tempai Nyima (1567-1619) of Ralung Monastery, came to Bhutan (Lhomon). Five different lamas

1 *Lhoi-chos-jung* ("Growth of Religion in the South"/ i. e. Bhutan/)
 2 *Sindhu Rajai-namthar* ("Biography of Sindhu Raja")
 3 *Phajo-namtar* ("Biography of Phajo Drukgom Shigpo")
 4 *Lhoi-chos-jung*

who had their establishments in the country strongly opposed Shabdrung Ngawang Namgyal on his arrival, but they were defeated by him. He built many large and small Dzongs in the country including Punakha Dzong and Tashichhodzong of Thimphu. He also created many administrative posts, such as Kalon (Minister), Dzongpen (Governor), Chila or Penlop (Governor), Drungpa (District Officer) and Gyadrung Shar and Nub (Collectors) and posted them throughout the country. As the Drukpa Kargyud sect became the state religion, the country was named after the religion as *Druk Yul*, and the people of the country came to be known as Drukpas.⁵

In 1650, before Shabdrung Ngawang Namgyal entered into final deep meditation, he granted his last testament of instruction on ecclesiastical and administrative affairs to Drung Damchos Gyaltsen and Desid Tenzing Drukgyal. He also appointed Tenzing Drukgyal (1591-1656) as the first Desid of the country. From that time up to 1907, a total of 57 Desids had ruled the country.

In 1907, Ugen Wangchuk (1862-1927) was unanimously elected by the nation the first hereditary King of the country. Ugen Wangchuk and his descendants ruled the country with the establishment of modern education and development on the one hand and the preservation of the traditions on the other hand. During the rule of Ugen Wangchuk and his successors, the country made great progress in religion as well as in administration. A golden chapter in the history of Bhutan is the remarkable achievements made during the reign of His Late Majesty Jigme Dorji Wangchuk (1928-1972) the 3rd hereditary King of Bhutan.

From Devan Giri Dzong in the east to Dali Koti Dzong in the west, the territory of Bhutan with India has 18 doars. There used to be one Dzongpon at Devan Giri Dzong and another at Dali Koti Dzong. The rest of the doars used to have Drungapas. With the development of relations with the King of Ladakh, the State Monk Body of Punakha used to send Head Lamas to look after Darchen Labrang, etc., in Tod Gangri (Mount Kailash).

Bhutan also had relations with the King of Nepal. Zarchen Chosje Damcho Pedkar (1636-1708) visited Nepal and established Bhutanese monasteries in Nepal. The King and the ministers of Nepal extended their royal support to the monks, and the temples of Swayambhu and Buddhanath remained under Bhutanese ownership and management for many years in the 17th and 18th century.

More friendly relations between Bhutan and Tibet were established in 1734, during the time of the 10th Desid; and a Permanent Representative of Bhutan to Tibet, called Bondruk or Lochag, was stationed in Tibet, and the government of Tibet extended full diplomatic status to the Representative of Bhutan. In 1688, during the time of the 4th Desid, Tenzin Rabgye, the King of Derge (Eastern Tibet), Sange Tenpa, expressed his desire to invite a Bhutanese Lama as his spiritual teacher, and Chamgon Ngawang

⁵ *Lhoi-chos-jung*

Gyaltshen, the Chosje of Seola, visited Derge and remained there for six to seven years.⁶

At the invitation of King Nyima Namgyal of Ladakh, Chosje Ngawang Gyaltshen also visited Ladakh in the year 1705, and was in the palace of the King for several years. He also visited Kashmir in the west from Ladakh on foot. Being a great scholar, he is said to have often discussed religion with the Yogis of that area in their own language. The king of Ladakh presented lands to him, on which he built the first Bhutanese monastery in Ladakh. He returned with a Prince of Ladakh who joined the State Monk Body of Punakha and in 1738 he became the 8th Jey Khempo under the name of Tenzin Norbu.⁷

Tago monastery was looked after by Phajo Drukgom Shigpo and his descendants, but when this lineage came to end the descendants of Drukpa Kunleg (the reincarnation of Phajo Drukgom Shigpo), such as Ngawang Tenzing (d. ca 1590), his son Tsewang Tenzin (1574-1643) and his son Tenzin Rabgye (1638-1696) did great service to the welfare of the Tago monastery as well as for the Drukpa Kargyudpa sect.⁸

The great services rendered to the literature of the Drukpa Kargyudpa sect by Shabdrung Ngawang Namgyal, the great abbot of Tsang, Jamyang Palden Gyamthso (1610-1684), Lhawang Lhodo Tempa (Sureshamati) and the Jey Khempos of Bhutan such as Pedkar Jungne (1604-1672), Sonam Ozer (1613-1689), Damchos Pedkar (1636-1708), Shakya Rinchen (1710-1759), Tenzin Chosgyal (1700-1767), Kunga Gyamtsho (1722-1772) and others, can be seen in the pages of their autobiographies and biographies.

The remarkable services rendered to this country by the Shabdrung Ngawang Namgyal, Tenzin Drukgyal (1591-1656), the first Desid, Tenzin Rabgye (1638-1696), the 4th Desid, Sherab Wangchuk (1697-1768), and the 13th Desid, are significant in the history of Bhutan.⁹

In 1907, Ugen Wangchuck was unanimously elected as the first hereditary King of Bhutan by the nation and he ruled for 19 years. His son, Jigme Wangchuck (1902-1952) ruled the country for 26 years. His Late Majesty Jigme Dorji Wangchuck, the 3rd hereditary King of Bhutan, succeeded his father and ruled for 20 years. Under his dynamic leadership, the country made great progress in the field of education, as well as social and economic development in friendly cooperation with India. At the same time, the ancient cultural heritage of Bhutan was preserved and the country's distinct identity was retained.

* *

⁶ *Ngawang Gyaltshen-namthar* ("Biography of Ngawang Gyaltshen")

⁷ *Ngawang Gyaltshen-namthar*

⁸ *Tenzin Rabgye Namthar* ("Biography of Tenzin Rabgye")

⁹ *Lhoi-chos-jung, Tenzin Rabgye Namthar, and Sherab-Wangchuck togjod* (Biography of Sherab Wangchuck)